

Cobardes

Cowards

(2008, José Corbacho & Juan Cruz)

Rood haar is traditioneel betrouwbare garantie voor een lastige schooltijd, al is er een potentiële uitweg door niet met je te laten sollen. Gabriel wordt door zijn klasgenoten 'zanahoria' genoemd: mondeling, per schoolbord en vooral per mobiele telefoon, die daarna nog gejat wordt ook. Het gaat van kwaad tot erger, zelfs resulterend in fysiek geweld. *Cobardes*, van een regisseur die de laatste jaren de Goya Awards presenteerde, weerstaat niettemin de verleiding om extreem zwaar te worden. Er is ruim aandacht voor bijzaken als Pizza Diego Maradona en gebruikelijke hobby's van hedendaagse jongeren, zoals games en sms. Ontspanning is er tevens in de vorm van klasgenote Carla, die Gaby constructief helpt zijn kwelgeesten te verdrijven.

Pesten is onder filmmakers de laatste jaren terecht een populair onderwerp, met Nederlands *Bluebird* als hoogtepunt. Voeg daar een vader met een baard als die van Nanni Moretti uit kwalitatief hoogstaande Italiaanse gezinsdrama's aan toe en uiterlijk zit je ongeveer bij *Cobardes*. Inhoudelijk vliegt de film enigszins uit de bocht door te veel perspectieven tegelijk te willen behandelen en dus niet klein te blijven. Van zowel gepeste als pester komen de ouders en hun werk uitgebreid aan bod, handel in alarmsysteem en kennelijk belangrijker televisienieuws hebben zo hun diepere betekenis. Een schoolpsychologe doet haar zegje en legt aan de machteloos ogende vaders en moeders uit wat pesten precies is. Dit klinkt naar het publiek toe echter enigszins betuttelend, want de beelden van de pesterijen zijn helder en aangrijpend genoeg.

Nuance is in films vaak welkom, zeker bij precaire materie. Een gevolg van overdaad aan invalshoeken is echter vervlakking van het geheel, dat wordt bij het geen vlieg kwaad doend *Cobardes* meer dan eens duidelijk. Het beeld van de pester als slachtoffer en de gepeste als pure duivel wordt opzichtig bijgesteld, dat is al een cliché op zich, precies wat het script zorgvuldig lijkt te willen vermijden. Ook een duidelijke doelgroep ontbreekt, nog zo'n op het eerste gezicht positief kenmerk, verkeerd uitpakkend als het gevolg is dat jong én oud zich slechts half voelen aangesproken. Wat resteert is het degelijke avontuur van een pientere jongen die zijn mannetje wel zal staan, ongeacht wie hem niet begrijpt en in de steek zal laten. Lafaards zijn overal, criminele wereld is simpelweg een extrapolatie van het ongemak der adolescentie.

Menno Peeters, 9 oktober 2009

speelduur:
89 min.

cast:
Eduardo Garé - Gabriel
Eduardo Espinilla - Guille
Elvira Mínguez - Merche
Antonio de la Torre - Joaquín
Ariadna Gaya - Carla

script:
José Corbacho & Juan Cruz

cinematografie:
David Omedes

muziek:
Pablo Sala

